

10674_page_1032

παραγραφή δε γίνεται υπέρ εκείνου που η εξουσία του επηρεάζει το αποτέλεσμα της δίκης¹¹, το νομικό συμβούλιο, είπε ότι νόμιμη εξουσία ήταν ο Σουλτάνος, ο οποίος εκπροσωπούσε την εθνική κυριαρχία και επομένως δεν τίθεται θέμα αναστολής της παραγραφής¹².

Η απόφαση του νομικού συμβούλιου του Κράτους είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά σχόλια στους νομικούς κύκλους των Αθηνών και να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για το πρόδολημα της Μπουρδούς. Τούτο φαίνεται και από το σχετικό σχόλιο της δικαστικής εφημερίδας “Θέμις”¹³ του Αγγελοπούλου, το οποίο έλεγε ότι το Ε.Δ. αφαιρέσει την ιδιοκτησία της Μονής κρυπτόμενο πίσω από τη “νομιμότητα της τουρκικής κτήσεως”.

Σύμφωνα με το σχόλιαστή της “Θέμαδος”:

Το ελληνικό Έθνος είχε καλέσει όλους τους Έλληνες να εξεγερθούν εναντίων των Τούρκων που ήταν “δυνάστες” μαζί με όλους τους Έλληνες είχαν πολεμήσει και οι μοναχοί του Αγίου Όρους εναντίον του κοινού εχθρού της πλοτεως και της πατρίδας. Όταν δύναται απελευθερώθηκε η Ελλάδα, το Ε.Δ. θεωρώντας τον ενατό του διάδοχο του Σουλτάνου κράτησε για τον ενατό του “τό προϊόν τῆς ἀρπαγῆς” του, που ήταν το μετόχι της Ι.Μ.Β. Αυτό θεωρήθηκε από τους νομικούς κύκλους ως “φρικαλέα ἀλήθεια” που ήταν αδύνατο να καλυφθεί με τα “οαδανοοεόντονα” του Γεωργιάδη, προέδρου του νομικού συμβούλιου του κράτους, ο οποίος παρουσιάζει την “άτομική ἀρπαγή” του Σουλτάνου με τη “δορά τῆς κρατικῆς κατακτήσεως πού δῆθεν ἐπήγαγε ἀπό τό πολεμικό δίκαιο”¹⁴, επιχειρώντας έτοι να ωραιοποιήσει τη “Σουλτανική ἀρπαγή”, για να τη διαδεχθεί ανώδυνα στη συνέχεια το Ε.Δ.¹⁵.

Αν το σκεπτικό του Γεωργιάδη ήταν ουσιώδη τότε η Επανάσταση του 1821 θα ήταν, όπι υποστήριζε γι' αυτήν ο Μέτερνης της Αυστρίας, δηλαδή αποστασία των υπηρόων κατά του νομίμου κυριαρχού και οι Βαλκανικοί πόλεμοι οργανωμένη “ληστοπειρατεία” κατά τον Σουλτάνου¹⁶.

11. Αυτόθι, σ. 32.

12. Αυτόθι.

13. Α.Ι.Μ.Β., Αγγελόπουλος, Σχόλιο, σ. 29.

14. Αυτόθι.

15. Αυτόθι, σ. 30.

16. Αυτόθι, σ. 31.

παραγραφή δε γίνεται υπέρ εκείνου που η εξουσία του επηρεάζει το αποτέλεσμα της δίκης¹¹, το νομικό συμβούλιο, είπε ότι νόμιμη εξουσία ήταν ο Σουλτάνος, ο οποίος εκπροσωπούσε την εθνική κυριαρχία και επομένως δεν τίθεται θέμα αναστολής της παραγραφής¹².

Η απόφαση του νομικού συμβουλίου του Κράτους είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά σχόλια στους νομικούς κύκλους των Αθηνών και να εναισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για το πρόβλημα της Μπουρούν. Τούτο φαίνεται και από το σχετικό σχόλιο της δικαστικής εφημερίδας "Θέματς"¹³ του Αγγελοπούλου, το οποίο έλεγε ότι το Ε.Δ. αφάίρεσε την ιδιοκτησία της Μονής κρυπτόμενο πίσω από τη "νομιμότητα της τουρκικής κτήσεως".

Σύμφωνα με το σχόλιαστή της "Θέμαδος":

Το ελληνικό Έθνος είχε καλέσει όλους τους Έλληνες να εξεγερθούν εναντίων των Τούρκων που ήταν "δυνάστες", μαζί με όλους τους Έλληνες είχαν πολεμήσει και οι μοναχοί του Αγίου Όρους εναντίον των κοινού εχθρού της πίστεως και της πατρίδας. Όταν όμως απελευθερώθηκε η Ελλάδα, το Ε.Δ. θεωρώντας τον ευατό του διάδοχο του Σουλτάνου κράτησε για τον ευατό του "τό προϊόν τῆς ἀρπαγῆς" του, που ήταν το μετόχι της I.M.B. Αυτό θεωρήθηκε από τους νομικούς κύκλους ως "φρικαλέα ἀλήθεια" που ήταν αδύνατο να καλυφθεί με τα "οαβανοοέντονα" του Γεωργιάδη, προέδρου του νομικού συμβουλίου του κράτους, ο οποίος παρουσίαζε την "ἀτομική ἀρπαγή" του Σουλτάνου με τη "δορά τῆς κρατικῆς κατακτήσεως πού δῆθεν ἐπήγαζε ἀπό τό πολεμικό δίκαιο"¹⁴, επιχειρώντας έτοι να αραιοποιήσει τη "Σουλτανική ἀρπαγή", για να τη διαδεχθεί ανώδυνα στη συνέχεια το Ε.Δ.¹⁵.

Αν το σκεπτικό του Γεωργιάδη ήταν οωστό τότε η Επανάσταση του 1821 θα ήταν, δι, υποστήριζε γι' αυτήν ο Μέτερνιχ της Αυστρίας, δηλαδή αποστασία των υπηρόων κατά του νομίμου κυριαρχού και οι Βαλκανικοί πόλεμοι οργανωμένη "ληστοπειρατεία" κατά του Σουλτάνου¹⁶.

11. Αυτόθι σ. 32.

12. Αυτόθι.

13. A.I.M.B., Αγγελόπουλος, Σχόλιο, σ. 29.

14. Αυτόθι.

15. Αυτόθι, σ. 30.

16. Αυτόθι, σ. 31.